

Şehir Uyurken

– Mikail Dede · 11 Mayıs 2026

tek bir gülüşün yakıyor kalbimde bir sabahı
bir bakışın siliyor gecenin ağırlığını
sanki yeniden doğuyorum her seferinde
sen bilmesen de değişiyor kalbimde her şey
saçların sessiz bir rüzgâr gibi
ellerin dokunmadan bile anlatıyor
ben susuyorum ama kalbim konuşuyor
her şey sende kalıyor
gözlerine bakamıyorum ama yanımdasın
uzakta olsan da bende aynı yerdesin
bir gülüşün yetiyor unutmaya dünyayı
ben sana sessizce bağlanmışım
sen benim kalbimde kalan en derin his
söyleyemediğim ama içimde yaşayan
gözlerin uzak bir gökyüzü gibi
rengini bilmesem de orada kayboluyorum
kalabalıkta bile yalnız kalıyorum
çünkü aklım hep sende duruyor...
kaşların, bakışın, sessizliğin bile
bende bir şeyleri değiştiriyor

sen fark etmesen de
ben seni yaşıyorum...
kalbimde büyüyen bir sızı bu
adı yok ama dinmiyor
ne uzaklık bitiriyor
ne zaman ne sessizlik...
gözlerine bakamıyorum ama yanımdasın
uzakta olsan da bende aynı yerdesin
bir gülüşün yetiyor unutmaya dünyayı
ben sana sessizce bağlanmışım...
sen benim kalbimde kalan en derin his
söyleyemediğim ama içimde yaşayan...
belki hiç "biz" olmadık
ama kalbimde her yer senin
ve bazı şeyler
hiç yaşanmadan da kalıyor...
gözlerine bakamıyorum ama yanımdasın
uzakta olsan da bende aynı yerdesin
bir gülüşün yetiyor unutmaya dünyayı
ben sana sessizce bağlanmışım..
ve ben hâlâ
sende kalıyorum...